

ОБИРАЛИ НАЙКРАЩИХ

19-20 грудня на базі Зорянського НВК школа-гімназія відбувся районний тур Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2008». Цей конкурс вже багато років привертає увагу педагогічного загалу України. Під час його проведення сповна висвітлюється зерно творчого педагогічного надбання, він стає діючою трибуною вчительської майстерності. Вчителі, які беруть в ньому участь, мають змогу не тільки задовольнити свої позитивні амбіції та прагнення, але і поділитися своїм досвідом і вміннями, продемонструвавши фрагменти найбільш вдалих педагогічних прийомів і методів, якими користуються освітяни під час навчально-го процесу.

Цього року конкурс проходив у номінаціях «історія», «фізичне виховання», «початкові класи», «біологія» і «зарубіжна література». В ньому взяли участь понад 20 вчителів району. Зрозуміло, що право виборувати участь у конкурсі здобували крапці вчителі, які завоювали великий авторитет не тільки в своїх педагогічних колективах, але і стали відомими в масштабах району і області. Це справжні вчителі-новатори, які завжди тримають свою руку на пульсі педагогічного досвіду і досконало володіють своїм предметом. Більшість з них в свій час підтвували призерів та переможців районних і обласних предметних олімпіад, всі вони займають активну життєву позицію в розбудові незалежної України.

вала випускні іспити в педагогічному інституті чи проводила свій перший урок. Це тільки так здається, що з роками педагогічної праці все стає на свої місця і вчитель перестає хвилюватися перед допитливими дитячими очима. Якщо це так, то він перестає бути справжнім вчителем і перетворюється в такого собі «урокодавача». А в цьому випадку ти вже не наодинці з учнями, а під суворим поглядом досвідчених фахівців – членів журі, які добре помічають будь-який твій промах. То як тут не хвилюватися!

— А чому ви вирішили стати вчителем початкових класів? І чи приносить вам задоволення вчительська праця?

— Я це була зовсім малою, коли твердо вирішила – обов'яз-

кою справи, які душею і серцем віддані дітям.

Заочно у 1988 році я закінчила педагогічний факультет Рівненського педагогічного інституту ім. Мануїльського. Ніколи мені не приходило на думку змінити професію. Відчуваю себе в ній комфортно і затишно. Так, іноді доводиться нервувати, без цього роботу вчителя уявити важко. Але береш себе в руки, заспокоюєшся і все входить в свою колію.

— Чи відрізняються ті діти, з якими ви починали свою роботу в школі, від нинішніх?

— Так, відрізняються. Нинішні учні менш закомплексовані, більш самостійні, краще орієнтуються в сучасних реаліях. Все таки науково-технічний прогрес

дається взяти. Вони вже добре знають, що таке комп'ютер і мобільний телефон, деякі вміють ними користуватися. Та і вплив сучасного телебачення не можна відкидати. На жаль, цей вплив частіше негативний, ніж позитивний. Занадто багато з екранів телевізорів вливається на їхню ще таку раниму свідомість різної «чорнухи». Зате колишні діти були набагато скромнішими, людянішими, з більшою повагою ставилися до вчителів, гостріше переживали за результати свого навчання. Але, якби там не було тепер, ми, вчителі, маємо знаходити вірний підхід до кожного учня, повинні впевнено володіти тим заповідним ключиком, яким можна відкривати дитячі серця. Адже саме головне – це виховати хорошу людину.

— Чи допомагали вам ваші колеги, коли ви готувалися до конкурсу?

— Дуже багато допомагали. Це, насамперед, мої колеги і подруги Людмила Семенюк і Світлана Цимбаліст. Вони в свій час теж брали участь в подібних конкурсах, тому поділилися зі мною своїм досвідом, дали багато цінних порад. За це я їм безмежно вдячна. Колеги зараз мені допомагають готуватися до обласного туру конкурсу «Вчитель року-2008». Він проводиться вже після Нового року.

— Крім власне професії, чим ви ще захоплюєтесь в своєму житті?

— Головне моє захоплення (сміється) – мої дочки Ірина і Зоряна. Старша Ірина вже закінчила школу і навчається в училищі міліції. Зорянка ходить в дев'ятий клас нашої школи. Дуже люблю поезію, зокрема вірші Ліни Костенко, Олександра Олеся, Василя Симоненка. Люблю співати, хоча не визнаю «попсу». Мені до душі ліричні пісні кращих українських композиторів, народна пісня. Часто співаю дуетом з Людмилою Семенюк, мою двоюрідною сестрою. Люда сама пише чудові вірші і пісні.

В дитинстві і в юності захоплювалася легкою атлетикою, зокрема бігом і стрибками. Вчитель фізкультури Анатолій Андрійович Царлов, на жаль, вже покійний чоловік моєї першої вчительки, уроки якого дуже любила, навіть говорив, що з мене міг би вийти хороший спортсмен. Проте не судилося. Може це й на краще. Але не лише ми обираємо дороги в житті, іноді буває, що дороги вибирають нас. Я маю на увазі людську долю.

— Дякую за розмову. Бажаю вам і вашим колегам тільки хороших учнів і радісних шкільних днів в новому році.
С. СЕРПІВСЬКИЙ, с. Зоря.
Фото М. ТИМЧУКА.

дому незалежної України.

Тур проводився у два етапи. На першому його учасники заповнювали відповідну анкету і відповідали на запитання авторитетного журі стосовно певних методів навчання, обізнаності з методичною літературою, вмінням вірно розв'язати ту чи іншу педагогічну ситуацію тощо. Також на розгляд журі представлялися методичні розробки окремих уроків, реферати з викладенням власних педагогічних ідей, інші творчі доробки. На другому етапі учасники конкурсу проводили відкриті уроки.

При підбитті підсумків виявилось, що найкраще виступили вчителі Зорянської школи. Так, в номінації «фізичне виховання» вчитель цієї школи Сергій Приймак і Олексій Пархомей посіли відповідно 2-ге і 3-тє місця; в номінації «історія» вчителька Надія Парфенюк стала другою, а в номінації «початкові класи» впевнено перемогла Вікторія Катріян. Відразу по закінченню конкурсу ми задали Вікторії Лук'янівній декілька запитань.

— Вікторіє Лук'янівно, скажіть чесно, ви хвилювалися, беручи участь у конкурсі «Учитель року-2008»?

— Дуже. Не менше, коли зда-

вали, що саме сьогодні маю коли твердо вирішила – обов'язково буду працювати в школі. Я сама родом з Руди Красної. У 1971 році разом з батьками приїхала в Клевань і пішла вчитися в Клеванську середню школу №1. Першою вчителькою моєю була Галина Павлівна Царлова. Шкільне життя мені дуже сподобалося і я завжди з великим бажанням ішла на уроки. Любила моєю грою стала гра в школу. Після уроків або на канікулах збирала таких же малюків, як і сама, і проводила з ними уроки. І дуже серйозно цим переймалася. Тому абсолютно не хизуючись можу сказати, що вже тоді відчувала справжнє покликання до вчительської праці і мріяла про неї.

Після школи закінчила Дубенське педагогічне училище. Стояла перед вибором – куди йти працювати – в дитячий садок чи в школу. Зробила вибір на користь школи. Таким чином, в 1983 році потрапила в Зорянську середню школу, в якій працюю по сьогоднішній день. Вважаю, що мені дуже повезло. Педагогічний колектив цієї школи заслуговує найвищої оцінки і найкращих слів. В школі, у доброзичливій і товариській атмосфері, працюють справжні майстри

